היה לו לומר להקב"ה ועוד מה ראיה הניח מבבוק כי הנה הדשנים ידברון קשת ועוד תומרו על זאת שעה כאמר וכו' שכחה לנח נוכך להניח
מקום לנה בכבוד שהוא בחזוונו לחקר: ונראה שלהיות הגלות לדוד לכפותיה מכחזיקים השמנה הדבקה עמו דרך טוב יש מקום
לבעל דין לומר כי הגלות היתה בהקבה שלח ידעו שהיה בחבא שם ולח כתבו לנקבו שם לו שהיה בוכח מהר לח נשבה לחל לחפשר שלח לח
יבדם וימלטו למקום מקום שיתפשו יום לחר בראשת שהול לחל דוד שהיה מכיר ההשמנה הפרטיות שהיה בהגלה ההיה לח לכתחלה להבדיל ולהוסיף

בשבח ובקלון להקב"ה שעזרו בבניהו
מעני שהול לומר שהקב"ה משביע בעבד
ואשלים שהיה שהוא בחזוק וכוחו בעבדיו
בדרך כפיון ולוף על פי שמוחן שליה ל
לדשנים רשע ולוחב מחק כאשה בעשו
ואשלם לנוחלתו על פניו להשלימו ושוף
ישמח על בשעה פתים ונו לפי שהקב"ה

תנים קלה נדיק ונו ולוח כן שהנדיק בנבוה הב"ה
במלבל כח משתלל להגילו ולהיות בגול דרך מקנה
והכיח לחיה מיוקבת לחביו שלי שבשר
לומר בו שבגול דרך טבע לוף על פי
שהמקום לבעלו מנחק לעשות חפיו ו
ובלבבכם לבניו כמו שלחמרו לעיל שלחמר
להם לחמרו לו לם לבעלם לחת מתוקן
לחי כבנדך ולוח לחלחמה וכו' ובבניהם
לנו לחיכן לבבי רבוי ופיום ולחבדר דרך

יסעיה כח טבע היה לחלי שהעבד כמו לם שחתו
ירמיה לג חלגה שהקבה עזרו והגילו שלם לו כן
נדיק לבייהו יעקב מה פעל לומר מה
השמלות ופעולה פעל להשיב מחיו
ועל לוחה שעה שחמר חלה בבכב ושלה
בפוסים ולחבהם בשם יי חלבייהו בוכיר
שבעה ב"ה והגילו וכן לחי כי' שביחי
ולם כן חין תלמיו לבעבי בודי הבשה
בפוד לומר שהקהיל בדול שלח לחקבץ
בעשה לבי שהחה מוסבים שלין הקב"ה

בראשית לג מגיל לת הבדיקים בעת בחתם כתו
שביבלנו לעיל לו לחבור לבבם לביכך
בח דוד וכו' הכוונה שהחסך שבשם עתו
להגילו ויל שלול היה גדול מלד לבי
שלם הגיל לת יעקב מעשו היה מבעי
שהם היו רבעי' והול וכניו היו חשתיתו
שע ולם בקן ובעשת וכו' בדיק מה פעל

שמות ד פי' בחתן שבניו לת השלם היה לניק וזה
מלבים ח ח כשנד עם שה שלחמרו לעיל יש לי בגודי
לה ח כב וכו' לו לחבור לבבי חיכוסו לבעיכך וכן
מ' בבניהם שה שלחמרו לעיל שלבלה
לוחב דוד לינן שנה וקילוס וכו' על
שהגיל לת יעקב מיד עשו והגילוהו מן

כתיב לחביו כי בשתות הבלהון ונו שלם היה עניו הבלת יעקב בכבילה מהבבוקים על ידי המבחה והיום שפייטו וכבכב לבניו לח היה לו לחמוחו
להבללהו שהיה שהול דוקף לחביו והוכב לו להניהו לבל עם מה שלחמרו שבלה לומר לו לחי שניר שבניהם יחסול לחבר:

פרשה עו שני בני לדם הבניחין הקב"ה וביחילו וכו' כי' שהיו מיחילים שמ גבם הקבוה ועליה כלחר לחבני לדם מבחר מחיר וכן לחמרו זל
בפרשת חוקת שכך היה חדת הבדיקי' לעיל שהקב"ה חבטיחם לישב פוריי' מעליה כלחר לחבני לדם מבחר בימי הזן על דעת יעקב
לחביהו כנוכו זל שלם שהמבחו היילה על קנה הלחמרון חבה הקל ומומר שלחמרו ומה יעקב לבניהו שהיה יהיחיהו ע"ש שהבטיחו הב"ה ועם כל זה כחיב לחו
שלין לחו זבחים בכוחה ולח הבטיחו הקב"ה לדוד זה בכבטות על לחת כחה וכחה שים לבו לניל עד שבחיחלו הול שהבטיחו מקבחר חת
יבשל וכו' כי היילה היבה עובה זל לעוב ולבפסם בחעשיהם לבל לחמר כך ליהי שהבטיחו כי' לבל לחם ולחבבר חמיד כל היום עד שבחיחלם חין
הגחולה ולחבב שבחבר לעשב ע"יעקב ולחבה חה שבחיחילו ולהיות יכולין לבבם ליהון היו יכול בליה בייחי חיון לבי שבחיחילו ובחיחלו חין הגחולה זל
לבי בבחמבה דעתם על דעת הזקן לבניהם: לח היה יהילה ולח היה בבה וכו' בחיחיי מ' לחם בפל בעניו בחלות זבוחת ועוד היילה יותר מבבם
ובכלל חלחי חבה זל ויהיל זלם יהבילו ולח וכו' לפ"ז זל בניהם לחיבל ויהיל שלח יהבו. וכן בר' יעקב הניבחה: כל השנים הללו הול ויוסב בחרץ ישרל
וכו' ולחת לם בן לחיך היה טולם שלחלים לחבה שעיל שבם לחדום בר שבם היתה לחיבל זל שביחו ותקבהו היו בחרץ ישרל ובול היה לחולך ובל ומוכל
בחר שניר: תלחר שלח לוחו זקן וכו' לחיבו ולבר לו: לם יבל עשו זל שהמבה לחחת ולבהו לחבו לחבי שבבדום בר לי לדבקי נפשי' לחלי לחמיהו שבגלו'
והיום המחבה לשלחר לבליעה זו לחמיהו שבבדום להיילו לדומה על לחת בעקיבה לחת ר' יהודה ולם ולבני יוסי בר"ש בר"ח בבל על
לחיבותיו ובלילה שלו נלו ושם היו מבחיים בדולים בחו שלמרו במבבת מחיר שבחה שלחות שלל לחבבבדום מקלון לח זקני המבב ויהו מתבללון
ותתעבים בשבו ובשמשי על שהיקם שבגולה לף על פי שהיו בם תובעים מתה שלחר לחיהו יעקב והיה קמעה בבשלר לבליעה: כח

פרשה עו

ויירא יעקב מאד ויצר לו · ר' פנחס
בשם ר' ראובן שני בני אדם הבטיחן
הקב"ה ונתייראו הבחור שבאבו והבחור שבנביאים ·
הבחור שבאבו זה יעקב שנ' כ"י יעקב בחר לו יה · ואמר
לו הבה והנה אנכי עמך ובסוף נתייירא שנ' ויירא יעקב ·
הבחור שבנביאים זה משה שנ' לולי משה בחירו ואם'
לו הקב"ה הכי אהיה עמך ולבסוף נתייירא ויאמר י' אל
משה אל תירא אותו אינו אומר אל תירא אותו אלא למי
שנתייירא · רבי ברכיה ור' חלבו בשם ר' שמואל בר נחמן
משם רבי נתן ראויים היו ישראל כליה בימי המן אלולי
שנסמכה דעתן על דעת הזקן אביהם אמרו מה אבינו
יעקב שהבטיחו הב"ה ואמר לו והנה אנכי עמך נתייירא
אנו על אחת כמה וכמה הוא שהנביא מקנחר את
ישראל ואומר להם ותשכח י' עושיך נוטה שמי ויוסד
ארץ אמר להון אנשיתון מה אם לכון ב"ה אמר י' אם
ימדו השמי מלמעלה אם ראיתם שמי שמטו והארץ
מתמוטטה מנטיית שמים וארץ לא היה לכם ללמוד
אלא ותפחד תמיד כל היום · ד"א ויירא יעקב מאד ויצר לו · אר' יהודה ב"ר אלעאי לא היא
יראה ולא היא צרה אלא ויירא שלא יחרוג ויצר לו שלא יהרג אם אם הוא מתגבר עלי הורגני
ואם אני מתגבר עליו אני הורגו הדא הוא דיירא שלא יהרוג ויצר לו שלא יהרג · אמר כל השנים
הללו הוא יושב בארץ ישרל ואמר שהוא בא עלי מכח ישיבת ארץ ישרל כל השנים הללו
הוא יושב ומכבד את הזוויו ואמר שהוא בא עלי מכח כיבוד אב ואם שהרי כך אם כתוב ימי
אבל אבי ואמר שמת איתוזקן ובא עלי להרגני · אר' יהודה ב"ר סימון בך אמר לו הקב"ה שוב
אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואטר עב היו התנאים ושמרני בדרך הזה ולא יהרי אר' יודן אמר
לו המקום שוב אל ארץ אבותיך ואעפב ויירא יעקב מאד אלא מכאן שאין הבטחה לצדיק
בעולם הזה · ר' הונא בשם ר' אחא אמר הנה אנכי עמך אם יהיה אלהים עמדי אלא מכאן שאין
הבטחה לצדיק בעה"ז · ר' הונא בשם ר' אחא אם יאמר בי אויבי אויה עמך ואין דבר רע מזיקך ואמר
ויהי בדרך במלון אלא שאין הבטחה לצדיק בעה"ז · ר' פנחס בשם ר' חנין דציפורין אמר ויען
בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמ והלא כבר נאמ הנה בן נולד לך הוא יהיה איש
מנוחה אלא אם הרב קטיגורין עמדו מבן ועד בחון · ויחזק את העם ויאמ אם יבא עשו אל המחנ'
האחד והכהו · אלו אחינו שברחום והיה המחנ' הנשאר לפליטה · אי אחינו שבגלו · אר' הושעיה
אפ' דנשאר לפליטה מהעני הין עלינו בשיני ובחמשי · ויאמ' עקב אלהי אבי אברה ואלהי אבי
יצחק

פרשה עו

הבמוך שבאלהות
מוכבר בפ' אלהות

תאחר שהוא בח על עלי מכח יעיבת לרן
ישראל ומנכחי זכוחיו · תאחר שהוא
בח עלי מכח כיבוד לב ואם שהוא זכות
גדול לכתיב ויירל יעקב כך אחר עשו
יקבנו ימי אבל אבי ואמהבה את יעקב
אמי תאחר שמת לותו זקן ובח עלי
להבניני בני יהודה בר סיימון אמר כך
אחר לי הקב"ה שוב אל ארץ אבותיך שמא
תאחר על כאן היו התאנים ומתכוי
בדרך קוה ולח יעתה · בני היום כשם
בני אמת לאחר הבה לאבי עיר לף על
פי כן אם יהיים לאחים עתידי שלח יהבון
שלין שבעתה לנדיקי בשלם יהה לאחר
בני לף על בב לבשלה בשלימה תתבנין
בין עליהם שני ומתני: הפ